משרד
התרבות
והספורט

'נקודה קו נקודה'

יובל דניאלי - יוסי וסיד

אוצרת: ענת לידרור

Dot Dash Dot

Yuval Danieli – Yossi Veissid

Curator: Anat Lidror

نقطة سطر نقطة

يوڤال دنيئيلي - يوسي ڤسيد

عنات ليدرور : أمينة المعرض

גבעת חביבה
جبعات حبيبة
Givat Haviva

קבוצת חבצלת

מרכז האמנות המשותף
مركز فنون مشترك
The Shared Art Center

'נקודה קו נקודה'

יובל דניאלי - יוסי וסיד

יוסי וסיד, 'מעבדה קיבוץ'

יובל דניאלי ויוסי וסיד, אמנים חברי קיבוץ המעפיל, מציגים בתערוכה זו תוצרים של תהליך הבוחן שתי נקודות מבט בנושא הקיבוץ. האחת, נוסטלגית ולירית במהותה, מתרפקת בערגה על מצבים ומקומות שאפיינו נוף קיבוצי שאיננו עוד. השנייה פרקטית ותובענית, המבקשת לעורר את הקיבוץ לדיון ושיח על עתידו. שתי נקודות המבט מכילות ביקורת ברורה, מחד, על חוסר המודעות של הקיבוץ

המתחדש לשמירה ותיעוד של ערכי העבר המתכלים, ומאידך על האדישות לנוכח הצורך להתאים את התכנון הפיזי של המרחב למציאות הפוליטית והחברתית המשתנה.

יוסי וסיד, 'הקיבוץ המתחדש'

תערוכה זו מהווה צעד נוסף במהלך שהחל בתערוכה 'נקודה' שהוצגה בגלריה הקיבוץ בתל-אביב לפני מספר חודשים (אוצרת: יעל קיני). 'נקודה קו נקודה' מתקרבת גיאוגרפית אל סביבת חייהם ועבודתם של דניאלי ווסיד ומחדדת את השאלות שהועלו בחלל העירוני. מוצגות בה עבודות ליבה מתוך התערוכה הראשונה (כמו 'גורד שחקים קיבוצי', עבודה משותפת) לצד עבודות חדשות; חלקן (יובל דניאלי, 'פיגומי שותפות') נוצרו במיוחד לחלל גלריית השלום, תוך

התייחסות לתפיסה השיתופית בין החברה היהודית והערבית המאפיינת את גבעת חביבה.

יובל דניאלי, יוסי וסיד, 'גורד שחקים קיבוצי'

בעיסוקו המתמשך בברוש ובשדרה, בצבר ובשומר השדות, בריק ובמלא, ביחסי השטח והצבע הנוצרים בנוף, דניאלי מזמין כביכול את וסיד אל המקומי, הפרטי, היחידי; אל המקור. לאחר תקופה ארוכה בה התמקד וסיד בתיאורי חורבן של מרחבים גלובליים, הוא מתכנס חזרה למקום בו גדל ויוצר את ראשית הדברים כמו גם את אחריתם; מ'בית הילדים' ו'עץ התות בלולים' ועד ל'עץ הראשון' ו'פסגת המצדה'.

וסיד ודניאלי בוחרים להשתמש במחשבה האוטופית ככלי לחקר השאלות הקונקרטיות הטורדות את מנוחתם. הם אינם מנסים לסמן פתרונות ברורים או תכניות מוחשיות. האמנות משחררת אותם לחשיבה "חסרת אחריות" שבכוחה להגיע רחוק יותר מכל שנות פעילותם כחברי ועדת התכנון בקיבוצם.

ענת

לידרור, אוצרת

نقطة سطر نقطة

يوڤال دنيئيلي - يوسي ڤسيد

יובל_דניאלי, 'סכנה כאן בונים'

يوڤال دنيئيلي ويوسي ڤسيد، هما فنّانان أعضاء كيبوتس "همعفيل"، يعرضان في هذا المعرض أعمالًا هي نتاج سيرورة تتقصى وجهتا نظر حول الكيبوتس. الأولى، حنينيّة وشاعريّة بجوهرها، تتغنج بصبابة على حالات محليّة ميّزن منظر الكيبوتس الذي لم يعد قائمًا؛ الثانية، عمليّة ومُلحاحة، تتطلع إلى إيقاظ الكيبوتس للمناقشة والحوار حول مستقبله. كلا وجهتا النظر تتضمنان من جهة النقد الواضح، انعدام وعي الكيبوتس المُتجدد للحفاظ وتوثيق قيم الماضي المتلاشية، ومن جهة أخرى تنتقدان عدم المبالاة للحاجة إلى التخطيط المادي للحيز وللواقع السياسيّ والاجتماعيّ المتغيّر.

יוסי וסיד, 'פירוק'

يشكل هذا المعرض خطوة أخرى في سيرورة كانت قد بدأت مع معرض "نقطة" في جاليري الكيبوتس في تل أبيب قبل بضعة شهور (أمينة المعرض: ياعيل كيبي). معرض "نقطة سطر نقطة" يقترب جغرافيًا من البيئة التي يعيش فيها ويعمل دنيئيلي وڤسيد، وتشحذ الأسئلة التي طرحت في الفضاء الحضريّ. تشارك في هذا المعرض أعمال رئيسيّة من المعرض الأول (مثل "ناطحة سحاب كيبوتسية، عمل مشترك)، إلى جانب أعمال جديدة؛ بعضها (يوڤال دنيئيلي، "طوبار شراكة") أنتج خصيصًا لفضاء جاليري السلام، ومن خلال التطرق إلى تصور الشراكة بين المجتمعين اليهوديّ والعربيّ التي تميز جبعات جبيبة.

יובל דניאלי, 'גדר ישראלית'

من خلال تعامله المتواصل مع السرو والجادة، الصبّار والشومر البري، الفراغ والملء، والعلاقة بين المساحة والألوان المُتشكلة في المشهد، يبدو أن دنئيلي يدعو ڤسيد إلى المحليّ، الخاص الأوحد؛ إلى الأصل. بعد فترة طويلة من تمحور ڤسيد في توصيف خراب الفضاءات العالمية، فهو يعود ليعتكف في المكان الذي ترعرع فيه وأنجز بداية الأشياء ونهايتها أيضًا؛ "من عمل "بيت الأطفال" و"شجرة التوت في الحظيرة" وحتى "الشجرة الأولى" و"قمة متسادا".

ڤسيد ودنيئيلي يختاران استخدام التفكير الأوتوبي المثالي كأداة لدراسة أسئلة عينية تقلق راحتهما. وهما لا يحاولان تأشير حلول واضحة أو رسم خطة ملموسة. فالفن يحررهما إلى التفكير "عديم المسؤولية" الذي يستطيع الوصول أبعد بكثير من كل سنين نشاطهما كأعضاء لجنة التخطيط في الكيبوتسات.

أمينة المعرض، عنات ليدرور

יוסי וסיד, 'מצדה'

<u>Dot Dash Dot</u>

Yuval Danieli – Yossi Veissid

יוסי וסיד, 'העץ הראשון'

Yuval Danieli and **Yossi Veissid**, who are both members of Kibbutz HaMa'apil, show here the products of a process in which they examined two points of view on the kibbutz. One, nostalgic and lyrical in nature, yearns for those places and situations that characterized the landscape of a kibbutz that is now gone. The other, practical and demanding, wishes to prompt the kibbutz into a

discussion of its future. Both points of view are critical. One deplores of the lack of awareness of the need for preservation and documentation of the disappearing values of the past in the renewed kibbutz. The other denounces the indifference to the need for adjusting the physical planning of the place to .changing political and social realities

יובל דניאלי, 'שדרה'

This exhibition constitutes another phase in the process started with **Point**, shown at the Kibbutz Gallery in Tel Aviv a few months ago (curated by Yael Keini). **Dot Dash Dot** comes geographically closer to Veissid and Danieli's living and working environment, and elaborates on the questions raised in the urban art gallery. It showcases some core pieces from the earlier show (such as the joint project **Kibbutz Skyscraper**) alongside new works, some of which (like Yuval Danieli's **Partnership Scaffolding**) were created especially for the space of the Peace Gallery, reflecting the idea of collaboration between Jewish and Arab society, a central value at Givat Haviva.

Through his ongoing interest in the cypress tree and the tree-lined path, the cactus and the field watchman, the empty and the full, the relations of surface

and color formed in the landscape, Danieli seems to invite Veissid into the local, the private, the individual – the source. After a long time of concentrating on descriptions of the destruction of global spaces, Veissid now goes back to the place where he grew up,

and creates the beginning of things as well as their end; from **Children's House** and **Mulberry Tree in the Chicken Coop** to **The First Tree** and **Top of Massada**.

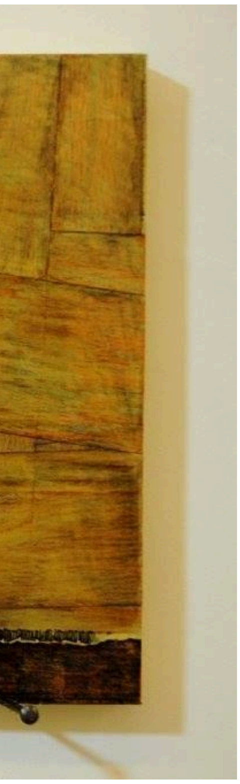

יוסי וסיד, 'רקוויאם לפיקוס'

Veissid and Danieli choose to apply utopian thinking as a tool for researching the concrete questions that bother them. They do not try to offer clear solutions or actual plans. Art gives them the freedom to exercise "irresponsible" thinking, which has the power for reaching much further than all their years as members of the Planning Committee on their kibbutz.

Anat Lidror,

Curator

יוסי וסיד, 'קיבוץ מהלך'

יובל דניאלי, 'צבר כלוא'